

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ע"ר 18-12-31047 פלוני נ' פלונית

בפני כבוד השופטת אילת גולן-תבורי

מערער

פלוני ת.ז. _____
ע"י ב"כ עו"ד יוסף ויצמן ו/או עו"ד אטי ברקמן

נגד

משיבה

פלונית ת.ז. _____

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. המערער הגיש ערעור על החלטת כב' רשמת ההוצאה לפועל בכפר סבא (תיק _____)
- 4 מיום 28.11.18 בה נקבע כי יש להגדיל את החוב בתיק ההוצל"פ בסך 5,182,105 ₪ ליום
- 5 13.9.2012 בטענה שיצקה פרשנות לפסק הדין בקובעה את מועד התשלום 5 שנים קודם למועד
- 6 בו ניתן פסק הדין והוסיפה ריבית והצמדה שלא כדין ובחריגה מסמכות ועתר לעיכוב הליכים.
- 7
- 8 2. המשיבה הגישה התנגדות לבקשה לעיכוב הליכים בתיק ההוצל"פ, ובהמשך עיקרי טיעון כנגד
- 9 הערעור בהם טענה כי כב' הרשמת יישמה בהתאם לפסק הדין ולדין את המועד לחיוב בריבית
- 10 ובריבית פיגורים.
- 11
- 12 3. בקשת המערער לעיכוב הליכי הוצאה לפועל נדחתה משאין מעכבים גביית חוב כספי אלא
- 13 במקרים חריגים.
- 14
- 15 4. שני הצדדים הגישו טיעון והתקיים דיון במעמד הצדדים (10.4.19) בו נשמעו טיעוניהם.
- 16 המערער יוצג ע"י ב"כ, המשיבה הינה עו"ד וייצגה את עצמה.
- 17 לאחר שמיעת הטיעונים ועיון בעיקרי הטיעון, בפסק הדין בעניינם של הצדדים משנת 2017,
- 18 ובהליכים בתיקים הקשורים, ניתן בזאת פסק הדין.
- 19
- 20
- 21
- 22

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ע"ר 31047-12-18 פלוני נ' פלונית

טיעוני הצדדים

תמצית טיעוני המערער

5. לטענת המערער כב' הרשמת יצקה פרשנות שגויה וללא סמכות לפסק הדין מיום 10.10.17, כשקבעה שיש להגדיל את החוב בתיק בסך 5,182,105 ₪ מיום 13.9.12 במקום ממועד פסק הדין או ממועד החלטתה. שגוי מועד התשלום לגביו בוצעה הגדלת הקרן והמועד ממנו חושבה תוספת ריבית והצמדה, ולהקטין קרן החוב בסך 5,812,325 ₪ לפי המועדים ששילם.

6. לאחר פסק הדין המערער שילם למשיבה (4,083 ₪, 700,000 ₪) אך היא פתחה בחוסר תום לב ובניגוד לפסק הדין תיק הוצל"פ נגדו ביום 26.11.17 בסך 1,936,794 ₪ כולל סך 1,172,325 ₪ שלא נקבע שעליו לשלם. הוא לא ידע והמשיך לשלם (1,500,000 ₪, 400,000 ₪), ואז הגישה בקשה להגדלת קרן החוב בסך 5,923,774 ₪ (ביום 4.12.17) בגין איזון החברות בצירוף ריבית והצמדה לפי חישוב שעשתה מיום 13.9.12.

7. הגיש טענת 'פרעתי' וטען שפסק הדין לא קבע ריבית והצמדה לכך ובוודאי לא מיום 13.9.12. המשיבה גרה בבית המשותף כל השנים, לא יכול היה להתקזז, פעל למכירתו אך הכשילה זאת והגיעו לכינוס נכסים. אז הגיעו לפשרה שהיא תרכוש את זכויותיו בבית, ואף הסכים לשווי של 3,680,000 ₪ שהיה נמוך מהצעה שקיבל, וקוזה מהחוב 1,840,000 ₪. המשיך לשלם למשיבה (500,000 ₪, 300,000 ₪), עומד בתשלומים לפי פסק הדין, שילם יותר מ- 5,812,325 ₪, מכר נכסים בהפסד, אך היא לא הגישה הקטנות קרן והוטלו עיקולים שלא בצדק.

8. כב' הרשמת שגתה בשיקול דעתה כשיצקה פרשנות לפסק הדין וקבעה שמועד התשלום ביום 13.9.12 אף שפסק הדין שותק לעניין מועד התשלום. הסעיפים בפסק הדין על חלוקת שווי מניות החברות לא כוללים הוראה על מועד תשלום החוב, לכן לפי תקנות ההוצל"פ היה עליה לקבוע שמועד תשלום החוב הינו יום מתן פסק הדין 10.10.17. שגתה כשקבעה שס' 185 מתייחס לס' 143 לפסק הדין, אף שמקריאה עולה שהמילים "מועד הקרע" מתייחסות למחצית משווי זכויות המערער בחברות כפי שהיו והסכום שצוין בחוות הדעת ניתן כעבור שנים.

9. פרשנותה פוגעת באיזון שנקבע בין הצדדים ובמערער, הוסיפה חיובים שלא נפסקו במפורש וגזרה עליו סכום עתק שאינו חב. משמעות ההחלטה להוסיף ריבית והצמדה 5 שנים לאחר היא תוספת של 500,000 ₪ וריבית פיגורים 3,198,418 ₪. בפרשנותה כאילו היה עליו לשלם לפני שניתן פסק הדין שקבע שעליו לשלם, חרגה מסמכותה. לו ראתה קושי בביצוע פסק הדין

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ע"ר 18-12-31047 פלוני נ' פלונית

- או שטעון הבהרה, היה עליה לפנות לבית המשפט בשאלת הבהרה. רשם ההוצל"פ לא מוסמך להוסיף על פסק הדין לשנותו או לקרוא לתוכו מה שלא נאמר.
10. בלשכת ההוצל"פ טענו הצדדים בדיון, ורק לאחר מעלה מ-4 חודשים ניתנה החלטת הרשמת מה שהביא לצבירת ריבית והצמדה שלא בצדק.
11. בדיון הוסיף שנעשו טעויות חישוב הרשמת ומזכירות ההוצל"פ, שתוקנו בחלקם והופחת סך כמיליון ושבע מאות אלף ₪ מגובה החוב. חויב ביתר גם בריבית פיגורים ועיקולים שלא כדין בשל טעות. המשיבה חסרת תום לב, לאורך כל ההליך גרה בבית המשותף ועמדה לה מחצית משוויו. אין לחייבו בריבית פיגורים כשמנעה ממנו לשלם במגוריה בבית. אין לקבל טענות חדשות שהעלתה בדיון.
12. יש לבטל ההחלטה ולקבוע שהגדלת קרן החוב בסך 5,182,105 ₪ תהא מהמועד בו הוגשה או לכל המוקדם מיום פסק הדין 10.10.17 ולא מהמועד שנקבע, להקטין קרן החוב ב-5,812,325 ₪ לפי מועדים ששילם, להפחית ריבית פיגורים ותוספת הצמדה ל-4 חודשים עד החלטת הרשמת, ולחייב המשיבה בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.
- תמצית טיעוני המשיבה**
13. לטענת המשיבה הערעור משולל יסוד. הליך ההוצל"פ נפתח חודש וחצי לאחר פסק הדין כי המערער לא עמד בביצועו ולא שילם לה את הסכומים שנפסקו במסגרת איזון המשאבים ופסק הדין. עד פתיחת התיק העביר 700,000 ₪ בלבד, בהמשך העביר סכומים נוספים כרצונו, ועד הגשת עיקרי הטיעון מטעמה לא שילם את כל הסכומים שנפסקו בפסק הדין או המשוערכים ליום 13.9.12.
14. תיק ההוצל"פ עמד תחילה רק על 1,235,711 ₪ (איזון פערי השתכרות, איזון זכויות סוציאליות והוצאות משפט), נתנה לו הזדמנות לשלם ולהגיע להסדר באמצעות בית המגורים המשותף שגרה בו כך שיקזז את הסכום שצריך לשלם לה, וכן משיקולי אגרה. יתר הסכומים הוגשו בהמשך. הגיש בקשת פרעתי בחוסר תום לב, ידע שהתיק לא משקף את כל הסכומים שחייב, ולכן לא ניתן היה לערוך קיזוז של הסכומים שהעביר לה. היא כן הגישה הודעות על כספים שהעביר.
15. יש למערער יכולת לשלם, הערעור הינו מצג שווא בשל רצונו להתחמק מתשלום כדין ולמשוך זמן וטענותיו הן סיפורי בדים והעמדת פני תם. פעל להוציא אותה מבית המגורים במשך ההליך בבקשות חוזרות לפירוק השיתוף בחוסר תום לב שלא כדין ובטרם אוזנו כל הנכסים

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ע"ר 18-12-31047 פלוני נ' פלונית

- 1 בין הצדדים. רצה למכור את הבית, סירב להגיע להסדר ולא העביר לה את הסכום שיכול היה
2 לקזז אילו הגיע עימה להסדר להעברת זכויותיו בבית, עד שהגיעו לכינוס נכסים.
3
4 16. החלטת הרשמת איננה החלטה שיפוטית אלא מיישמת את פסק הדין, שקבע את הסכומים
5 בהתאם לחוות דעת המומחה שקבע אותם ליום 13.9.12. חוק פסיקת ריבית והצמדה קובע
6 ברירת מחדל לשיעור הריבית שתחול על חוב שנקבע בפסק דין. ברם בפסק הדין נקבע
7 שבהתאם לחוות דעת המומחה על המשיבה לקבל באיזון המשאבים סכומים הנגזרים מערך
8 החברות שבידי המערער נכון ליום 13.9.12 לכן יש להוסיף ריבית והצמדה כדין מאז. אי
9 פסיקתם היא חריג שמצריך הנמקה.
10
11 17. סעיף 143 בפסק הדין קבע שעליו לשלם לה מחצית משווי זכויותיו בחברות נכון למועד הקרע
12 בהתאם לחוות הדעת, חוות הדעת העריכה את החברות נכון למועד הקרע, וכן נקבע בס' 185
13 לפסק הדין שסכום שלא ישולם ישא הפרשי הצמדה וריבית עד לפרעון בפועל. החוק מהווה
14 מקור לחובת שערך הכספים והוא חל גם על החלטות רשות סטטוטורית. העדר התייחסות
15 מפורשת בהחלטה לסוגיית השערך אינה מחייבת המסקנה שאין לשערך את החוב.
16
17 18. גם רשם ההוצל"פ רשאי בבואו ליישם את פסק הדין לצרף לסכום החוב ריבית והצמדה ולכן
18 פעלה בסמכותה. רק במקרה שפסק הדין קובע אופרטיבית הוספת או שלילת ריבית והצמדה,
19 אז אין להוסיף ריבית. פסק הדין לא שלל את השערך.
20
21 19. משעבר מועד הפרעון הוא יום מתן פסק הדין, יש להחיל גם ריבית פיגורים לפי החוק מעת
22 שלא שולם החוב ולפי ס' 5(ב) לחוק יש לחייב בה את המערער מיום מתן פסק הדין. טענות
23 המערער כנגד הגדלות שערכה בתיק ההוצל"פ שגויות, ולא ברורים החישובים שערך.
24
25 20. בדיון הוסיפה שתוקנה הטעות בחישוב ההוצל"פ וסכום החוב הופחת בכ- 2 מיליון ₪. בנוגע
26 לבית המגורים המשיב רצה להוציא את הילדים מהבית בחוסר התחשבות. החלטת הרשמת
27 אינה שיפוטית והוספת ריבית והצמדה בסמכותה. לא נשלל באופן אופרטיבי נושא ריבית
28 והצמדה בפסק הדין לכן צריך להחיל אותו.
29 כמו כן יש לבטל את החלטת הרשמת לקזז למערער סך 100,000 ₪ לפי קביעת בית הדין הרבני
30 שם הועבר לה הסכום עד הדיון בכתובה, זו החלטה שיפוטית שיש לבטלה. יש לדחות את
31 הערעור ולחייב המערער בתשלום הוצאות משפט ושכ"ט.
32
33
34

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ע"ר 18-12-31047 פלוני נ' פלונית

דיון

21. בין המערער והמשיבה (להלן גם: "איש" ו"אישה"), שהיו נשואים ולהם שני ילדים משותפים, התנהלו שנים הליכים משפטיים בנושאים שונים. האישה תבעה מזונות אישה, מזונות קטינים, משמורת, וכן הגישה תביעה בענייני רכוש, והאיש תבע משמורת, ופירוק השיתוף בבית המגורים.

22. פסק דין מפורט (הנושא 51 ע') בתביעות הרבות שביניהם ניתן ביום 10.10.17 (להלן: "פסק הדין").

23. נושאי הרכוש חלוקתו ואיזון המשאבים בין הצדדים היו רבים ובמסגרת פסק הדין נקבע, בין היתר, לעניין הנושאים הבאים: כספים, מועד הקרע, חוות דעת המומחה, זכויות סוציאליות ופנסיוניות, מכר מוסך קודם, חברות, אופן החלוקה והעברת ההפרש הכספי, מיסוי עתידי, כספים שהאישה משכה לאחר מועד הקרע, פירוק שיתוף בבית הצדדים, מיטלטלין, נכסים קודם לנישואין, פערי השתכרות, איזון שוויוני.

24. במסגרת תיק הוצל"פ (_____) שפתחה המשיבה (הזוכה שם) כנגד המערער (החייב שם) טענה להגדלת קרן בסך 5,923,774 ₪ בגין איזון שווי חברות בצירוף ריבית והצמדה ממועד הקרע ב- 2012, החייב טען נגד כך כי לא נקבע חיוב בריבית והצמדה לפני מועד פסק הדין ויש לחייבו מאז או מאוחר יותר.

25. החלטת כב' הרשמת מיום 28.11.18 (להלן: "ההחלטה") עסקה בנושאים שונים מתוכם עתר המערער כנגד הקביעה הבאה:

"לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בטיעוניהם ובשים לב להוראות הרלבנטיות בפסק הדין, כפי שהובאו לעיל, הקובעות במפורש כי על החייב לשלם לזוכה סך של 5,182,105 ₪, המהווים מחצית משווי הזכויות בחברות, למועד הקרע – 13.9.12, אני מורה על הגדלת החוב בתיק בסך 5,182,105 ₪ ליום 13.9.12. במאמר מוסגר יצוין כי לא מצאתי שיש בסעיפים 144 ו-145 לפסק הדין כדי לדחות את התשלום בגין מימוש איזון הכספים בעניין החברות. יתר על כן, מהודעת הצדדים שהוגשה לתיק עולה כי הצדדים חתמו על חושה להעברת זכויות אגב גירושין בבית המגורים וכי בהתאם לכך נתבקש קיזוז סך 1,840,000 ₪." (ס' 20 להחלטה).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ע"ר 31047-12-18 פלוני נ' פלונית

26. ערכאת הערעור בוחנת את החלטת רשמת ההוצאה לפועל בתחומי סמכותה העניינית, כאשר על המערער רובץ הנטל להוכיח כי שגתה בהחלטתה, בפרשנות שניתנה, או חרגה מסמכות. (ש. קטוביץ סוגיות נבחרות בדיני ההוצאה לפועל (2009) ע' 141). האם הרים המערער נטל זה?
27. הובהר כי אין חולק על גובה הקרן, אלא על המועד שנקבע ע"י כב' הרשמת לחיוב בריבית והצמדה משנת 2012 (13.9.12) במקום ממועד פסק הדין בשנת 2017 (10.10.17) או לאחריו, הבדל המסתכם בסכום כספי גבוה.
28. משהובא הערעור לפתחו של מותב זה שנתן את פסק הדין, מובהר כי לא נקבע בפסק הדין לעניין איזון החברות חיוב בריבית למועד אשר קדם לפסק הדין, כמופיע שם ומפורט להלן.
29. חוות דעת המומחה לצורך איזון המשאבים בין הצדדים הוגשה בשנת 2016 (מיום 19.7.16, "חוות הדעת"), בה התייחס לנכסים נזילים של הצדדים לרבות כספים בבנק וחשבוניות, לנכסים שאינם נזילים, העריך את שווי החברות שהאיש בעל מניות בהן, ועוד, כמפורט בחוות הדעת. לאחר מכן הוגשו למומחה שאלות הבהרה ותשובות ובהמשך גם זומן לחקירה ונחקר על ידי שני הצדדים.
30. קודם להגשת חוות הדעת ולחקירת המומחה ולקביעות בפסק הדין לא יכול היה המערער לשלם את שטרם נפסק. שהרי בין יתר הטענות היו גם טענות להעדר שיתוף בחברות, שנדחו (ס' 109, 141, 142 לפסק הדין), לכספים שהאשה משכה (ס' 150 לפסק הדין), לכספי זכויות סוציאליות ופנסיוניות, לפירוק שיתוף בבית המשותף, ועוד טענות ורכיבים שנדונו בפסק הדין לצורך קביעת איזון המשאבים.
31. עצם הגשת חוות הדעת אינה מהווה חיוב כספי וזה כאמור נקבע בפסק הדין וברכיבים השונים של איזון המשאבים.
32. בפרק שדן בנושא החברות, נקבע שזכויות האיש בחברות הן נכס משותף לשני הצדדים והאשה זכאית למחציתן למועד הקרע (ס' 142, 143 לפסק הדין) ברם לא נקבע חיוב בריבית ממועד הקרע (שנקבע ליום 13.9.12, ס' 118 לפסק הדין).
33. כמפורט בפסק הדין שווי אחת החברות בה אין עובדים או מנגנון " _____ בע"מ" נקבע בגין נכס מקרקעין שבבעלותה, מגרש עליו בנתה מבנה (שמושכר לחברה השנייה)

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ע"ר 18-12-31047 פלוני נ' פלונית

- 1 ופעילותה השכרת הנכס (ס' 130 לפסק הדין). שוויו נלקח מחוות דעת שמאית משנת 2016
2 (14.6.16) שמונתה לרבות התייחסות לשאלת המיסוי.
3
4 34. כך גם נקבע בפסק הדין כי מאחר ונקבע פירוק שיתוף בבית המגורים המשותף, מוצע לצדדים,
5 לו ירצו כך, לבצע איזון בדרך של העברת זכויות האיש בבית לאישה, למול התמורה הכספית
6 המגיעה לה עבור זכויותיה בחברות, ותשלום יתרת ההפרש הכספי. (ס' 144 לפסק הדין).
7 זאת לאחר שבית המגורים לא נמכר לאורך ניהול ההליכים, האישה נותרה לגור בו עם
8 הילדים, האיש יצא מהבית, כמופיע בפסק הדין.
9
10 35. במסגרת ההליך עוכב ביצוע פירוק השיתוף בבית הצדדים (לבקשת האישה והתנגדות האיש).
11 תחילה עוכב עד הגשת חוות הדעת לקבלת התמונה הכספית, ובהמשך פעם נוספת על מנת
12 שהצדדים יוכלו לכלכל צעדיהם נכונה בנוגע לאיזון המשאבים. (ס' 155, 156, לפסק הדין).
13 בפסק הדין הוסר עיכוב פירוק השיתוף בבית. (ס' 157 לפסק הדין).
14
15 36. כפי שצינו הצדדים במסגרת הטיעונים כאן (וכן כמופיע בתיק הקשור), גם לאחר שניתן פסק
16 הדין לא הצליחו הצדדים להגיע להסכמות, ומונה כונס נכסים חיצוני שהחל לפעול למכירת
17 הבית. רק בחודש 5/2018 הוגשה בהליך שם הודעת הצדדים שהגיעו להסכמה לעניין ביצוע
18 האיזון לפיה האישה תרכוש זכויותיו של האיש בבית. בהתאם ציינו הצדדים כאן שקוּזו
19 הסכום מהחוב.
20
21 37. המשיבה עצמה טוענת (ס' 18 לעיקרי הטיעון) כי המערער ניסה לפרק את השיתוף בבית
22 הצדדים בטרם סיום ההליכים ובטרם אוזנו כל הנכסים. אכן, האיזון הסופי נקבע רק בפסק
23 הדין.
24
25 38. בנושא המזונות (מזונות קטינים ומזונות אישה), נכתב במפורש, לאחר שנכתבו המועדים
26 הספציפיים לתשלום כי "סכום שלא ישולם במועד ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום
27 החיוב ועד ליום התשלום בפועל". (מזונות קטינים בס' 98 לפסק הדין, מזונות אישה בס' 107
28 לפסק הדין), בסעיפים קודמים להם נכתב מועד החיוב, התשלום ועוד.
29
30 39. חוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א-1961, קובע סמכות רשות שיפוטית לקביעת הריבית
31 ותקופתה (ס' 2, ס' 5(א) ועוד).
32
33 40. החיוב בריבית נתון לשיקול דעתו של בית המשפט: "לפי הדין המהותי בית המשפט גם אינו
34 כבול לפסיקת הריבית להוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה ... החיוב בריבית נתון לשיקול-

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ע"ר 18-12-31047 פלוני נ' פלונית

- 1 דעתו של בית המשפט (...)" (ע"א 501/84 "מגדל" חברה לביטוח בע"מ נ' מירון פ"ד מב(2) 89
2 ((1988)).
- 3
- 4 41. פסק הדין לא קבע לעניין זה חיוב בריבית והצמדה ממועד הקרע, ולא ניתן לנתק סעיף אחד
5 (118 או 143) ממכלול פסק הדין, על הוראותיו הרבות, או לדלג מסעיף אחד (ס' 118) לסעיף
6 אחר (ס' 185).
- 7
- 8 42. פסק הדין קבע לעניין זה הפרשי הצמדה וריבית ממועד פסק הדין ועד לפירעון בפועל: "סכום
9 שלא ישולם" ישא הפרשי הצמדה וריבית עד למועד הפירעון בפועל. " (סעיף 185 לפסק הדין).
10 "לא ישולם" - ממועד פסק הדין. משכך פרשנות כב' הרשמת לפיה ס' 185 לפסק הדין מתייחס
11 למועד שמוקדם לפסק הדין (ס' 20 להחלטה) הינה שגויה.
- 12
- 13 43. ניתן היה לפנות בשאלת הבהרה בהתאם לס' 12 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967, לא
14 נערכה פנייה כזו.
- 15
- 16 44. רשם ההוצל"פ אינו יכול לשנות מפסק הדין או לקרוא מתוכו מה שאין בו.
17 "... כבר נפסק בעבר כי תפקידו של ראש ההוצאה לפועל הוא להוציא לפועל את
18 האמור בפסקי דין. אין הוא מוסמך להחסיר או להוסיף לפסק הדין, או לקרוא לתוכו
19 את מה שלא נאמר בו. שעה שסבור ראש ההוצאה לפועל כי פסק הדין אינו ברור,
20 וטוען הבהרה, מוקנית לו סמכות מכוח סעיף 12 לחוק ההוצאה לפועל התשכ"ז-
21 1967, "לפנות בכתב לבית המשפט שנתנו כדי לקבל הבהרה..." ההוצאה לפועל אינה
22 ערכאת ערעור, אף שלא אחת מנסים בעלי דין להשיג דרכה "מקצה שיפורים"..."
23 והדרך הנאותה לתקוף את פסק הדין מצויה בהליך של ערעור על פסק הדין עצמו,
24 ולא במסגרת הליכי ההוצאה לפועל. ואכן, המבקש הגיש ערעור על פסק הדין שכלל
25 את הטענה בדבר אי פסיקת ריבית והצמדה, ואולם הערעור כולו נדחה. אף בקשת
26 המבקש לתיקון פסק הדין באופן שהסכום שנפסק בו יישא הפרשי הצמדה וריבית,
27 נדחתה ועל החלטה זו לא השיג המבקש בנפרד."
- 28 (רע"א 1557/06 עו"ד שיפטן נ' עו"ד קירשנבום (12.7.2006)).
- 29
- 30 45. המשיבה טענה, כי העדר התייחסות מפורשת בהחלטה לסוגיית השיערוך אינה מחייבת את
31 המסקנה שאין לשערך את החיוב, וכן שנושא ריבית והצמדה לא נשלל באופן אופרטיבי. קרי,
32 גם המשיבה מודעת לכך שלא כך נקבע. הסעיפים אינם באים בצמידות, והפרשנות היא יצירת
33 ההקשר ואינה מחויבת כך.
- 34

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ע"ר 31047-12-18 פלוני נ' פלונית

46. לסיכום נקודה זו, בפסק הדין לא נקבע את שקבעה כב' הרשמת בהחלטתה לעניין חיוב הריבית והצמדה בעניין נשוא הערעור. לעניין זה מתקבלת טענת המערער כי ניתנה פרשנות שאינה מופיעה בפסק הדין ואינה עולה מקריאתו, והם חלים ממועד פסק הדין.

47. אשר לחיוב בריבית פיגורים, מאחר שמטרתה הטלת סנקציה על מי שאינו משלם את החוב במועד (ס' 5(ב) לחוק), בהתאם לאמור לעיל מובן שאינה מוקדמת למועד פסק הדין.

48. אשר לבקשת האיש, לבטל את החיוב שהושת עליו בגין חלוף המועד מהדיון שהתקיים בהוצל"פ ועד למתן החלטת כב' הרשמת (ארבעה חודשים) - לא מצאתי כי יש בכך משום עילת ערעור, ועל כן לא אתערב בכך.

49. אשר לטענת המשיבה בדיון, לבטל החלטת כב' הרשמת לקיזוז מחוב המערער סך 100,000 ₪ שנקבעו לטובתה בבית הדין הרבני הנכבד עד לדיון בכתובה - טענה זו לא עלתה קודם לדיון, לא נכתבה בעיקרי הטיעון מטעמה, אף לא כערעור שכנגד. משמדובר בערעור ועילות ההתערבות בו מובחנות, בית המשפט לא יידרש לנושאים שחורגים מגדרו, לא ניתן להעלות כך טענות חדשות בהעדר תגובה ומסגרת דיונית נאותה.

50. לסיכום ומכל הנימוקים שלעיל, דין הערעור להתקבל במרביתו ולהדחות בחלקו.

51. נוכח התוצאה, המשיבה תישא בהוצאות המערער ובשכ"ט עו"ד, ברם על הצד הנמוך, בסך 3,000 ₪. הערובה שהפקיד המערער - תושב לו ע"י המזכירות.

52. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים. ניתן לפרסום ללא שמות וללא פרטים מזהים של הצדדים. ניתן היום, י' אייר תשע"ט, 15 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

אילת גולן – תבורי, שופטת